

KURIER Wileński

SOBOTA

1

WRZEŚNIA 1990 R.

Nr 184 (11435)

DZIENNIK SPOŁECZNO - POLITYCZNY
Rady Najwyższej i Rady Ministrów Republiki Litewskiej

Ukazuje się od 1 lipca 1953 roku

Z dalekopisu ELTA

SPOTKANIE
W. LANDSBERGISA
Z K. M. BONDEWIKIEM

Przebywający w stolicy Norwegii Oslo przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Wytautas Landsbergis 30 sierpnia spotkał się z ministrem Spraw Zagranicznych tego kraju Kjellelem Magne Bondevikiem. W czasie godzinnej rozmowy dokonano wymiany poglądów na rozwój stosunków obu krajów. W. Landsbergis poinformował ministra Spraw Zagranicznych Norwegii o sytuacji na Litwie, przygotowanych do rozmów ze Związkiem Radzieckim. Pan K. M. Bondevik wyraził nadzieję, że dialog z Moskwą będzie konstruktywny i owocny, zaakceptował politykę, jaką prowadzi rząd Litwy.

W czasie spotkania omawiano perspektywy rozwoju dalszych stosunków między Norwegią a Litwą — powiedział w wywiadzie dla korespondenta ELTA minister Spraw Zagranicznych Kjell Magne Bondevik. Obecnie rząd Norwegii opracowuje obszerny program pomocy dla krajów Europy Wschodniej. Uważamy, że w jego ramach większą pomoc powinna otrzymać również Litwa. Wydaje się, że nie bez perspektyw otwierają się przed kontaktami gospodarczymi, kulturalnymi, naukowymi, dziedzinami swobodnymi w sferze społecznej. Wyśleliśmy milion koron norweskich na poparcie dla organizacji Czerwonego Krzyża trzech krajów bałtyckich, na opiekę lekarską. Tyle samo środków przeznaczamy na finansowanie programów naukowo-badawczych, na stypendia dla studentów litewskich, na doskonalenie mistrzostwa zawodowego dziennikarzy w Norweskim Instytucie Dziennikarskim.

K. M. Bondevik odnotował, że rząd Norwegii również nadal przestrzega polityki nieutrąniania aneksji Litwy. Spotkanie to jest właśnie wymownym wyrazem takiej polityki. Wyraził on nadzieję, że Litwa sama znajdzie drogę do zgromadzenia swobodności. Swoją drogą, rząd Norwegii również w przyszłości będzie czynnie udzielał pomocy Litwie.

NARADA W RADZIE
MINISTRÓW

Jednym z największych i najważniejszych obiektów budowlanych Klaipiedy jest niekiedy biologiczna oczyszczalnia wód ściekowych. Jej kosztorys wynosił przeszło 100 mln rubli. Prace związane z projektowaniem, budową, montowaniem oraz uruchomieniem wykonuje firma polska „Budimex”.

Sprawę przebiegu budowy oczyszczalni omawiano 31 sierpnia na naradzie w Radzie Ministrów. Prowadził ją zastępca premiera Aljodras Brazauskas. Zastępca naczelnika terytorialnego zarządu wodociągów i spraw budowy urządzeń oczyszczających Kostutis Walliusas poinformował, że od rozpoczęcia budowy wykonano roboty za 29,86 mln rb. w tym silami firmy „Budimex” — za 26,35 mln rb. W br. z budżetu ZSRR przeznaczono na cele budowlane celem republiki 23,0 mln, a wykorzystano 13,6 mln rb.

Obecnie na budowie pracuje 420 specjalistów i innych pracowników „Budimexu”, ale nie jest to jeszcze terminowa praca. Podstawowa przyczyną jest to, że nie ma dostarczanych materiałów. Wskutek tego powstaje zagrożenie, że nie wykorzystają się fundusze budżetu ZSRR przeznaczonych na 1990 r. O problemach budowy mówili na naradzie kierownik firm na budowie Ferdynand Kaczanowski i kierownik techniczny Stanisław Guleza.

Narada zliczała Ministerstwo Zasobów Materialowych i Ministerstwo Budownictwa, aby podjąć kroki celem zlikwidowania opóźnień w budowie dostarczając materiał dla potrzeb ekologicznego obiektu. Zapędy i Ministerstwo Komunikacji, by załatwić o dostarczeniu materiału w właściwym terminie materiałów budowlanych. Zawarto odroczone porozumienie z komercyjną spółką, materiały budowlanych, produkcyjnymi Pionnych Materialów Budowlanych, z innymi jednostkami.

Dziś—51 rocznica Września, wybuchu II wojny światowej

1 września 1939 r. o godz. 4.45, po dokonanej prowokacji głuwickiej, niemieckie siły zbrojne (1,85 mln żołnierzy, 2,7 tys. czołgów, około 10 tys. dział polowych i moździerzy, około 2 tys. samolotów) przekroczyły polską granicę i uderzyły od morza na Gdynię, Hel i Westerplatte. Rozpoczął się czwarty rozbiór Polski, tym razem przez Stalina i Hitlera. Był to początek II wojny światowej.

Żołnierz polski, cały naród stanął do bohaterskiej walki o niepodległość i wolność Ojczyzny, naszej Macierzy, naszych domów rodzinnych. W szeregach Wojska Polskiego mężnie walczyli również nasi ziomkowie z Wilna, Wileńszczyzny, z byłych kresów Rzeczypospolitej Polskiej. Były porażki, ale były też zwycięskie bitwy. Żołnierz polski jako pierwszy w Europie i na świecie bohaterstwa stawiał czoła przetrącającej się nieprzyjaciela i z honorem spełnił swój obowiązek. Jeszcze Polska nie zginęła!

Działalność 51 rocznicy wybuchu wojny składamy hołd naszej wdzięcznej pamięci wszystkim żołnierzom Września. Publikację o Ich towarzyszach broni zamieszczamy na str. 3.



Pierwszy dzwonek w szkołach Złote nici serc ludzkich

Rozkwitł ten pierwszy i ten wrzesniowy mieczyk w rękach dziecięcych, białymi kółkami i świeżymi mundurkami szkolnymi, uśmiechami, spojrzniętymi błękitnych, szarych i czarnych oczek, rozdzwonił się pierwszym dzwonkiem szkolnym.

Spotkali się uczniowie po wakacyjnych miesiącach rozłąki ze swą szkołą, kolegami, nauczycielami. Opowiadaniem o przygodach wakacyjnych, dziełach i wrażliwości nie było końca. Podrosła za lato, wyładnieli, wzbogaciła się o nowe doznania, poznali trochę więcej świata, a przecież „świat” — to nie tylko ten daleki i nieznany, ale i bliski, lecz jakoś dotychczas nie dostrzegany i nie odkryty, a może i w sobie spojrzeli trochę głębiej? Będą się tej trudnej sztuki — poznawania siebie —

uczyć przez całe życie. Również i tu, w szkole.

Najbardziej jednak przejęci i uroczystości ci najmłodszy — pierwszoklasiści. Dla nich szkoła — to ład jeszcze całkiem nie odkryty, do którego zbliżają się z pewnym oniesmieleniem, głębiej przed wszystkim z ogromną ciekawością.

O, jakby się chciało, by ta ciekawość pozostała w nich przez wszystkie lata nauki! By stała się bodźcem do dobrej nauki. Jeżeli trafi taki dzisiejszy pierwszaczek na pedagoga, który nie pozwolił tej ciekawości zgasnąć, lecz rozpal ją i będzie stale podsycać — wygra szczęśliwy los na loterii szkolnej. Czy tylko zresztą szkolnej?

Dziś, w dniu rozpoczęcia nauki, życzymy wszystkim uczniom takich właśnie pedagogów. A pedagogom — chętnych do nauki

uczniów. Bo chyba to najważniejsze.

Bolesław Prus w pięknej, mądrej i rozłożonej dojrzałości noweli „Sen” opowiada o złotych niciach, które nęcą promiennie wybiegają z serc ludzkich i wiążą się z bliskimi osobami, przedmiotami, książkami, jakimiś miłymi zdarzeniami, dobrymi uczynkami, ze wszystkim, co jest człowiekowi drogą. I im więcej tych złotych nici promieniuje z serca człowieka, tym jest duchowo bogatszy i szczęśliwszy.

Dziś na ręce uroczej pierwszoklasisty Sabiny Pawłowskiej (za zdjęcie) składamy życzenia wszystkim uczniom, by jak największą ilość złotych nici wiązało ich ze szkołą.

Lucja BRZOZOWSKA

Fot. W. Charin

Konferencja Praw Człowieka „Wilno-90“ w Leningradzie

Jak wiadomo, w tym roku w Wilnie miała się odbyć międzynarodowa konferencja poświęcona przestrzeganiu praw człowieka „Wilno-90”. Jednakże po tym, gdy odmówiono wydania wiz wjazdowych zaproszonym gościom zagranicznym nie mogła się ona odbyć.

Inicjatywę doprowadzenia sprawy do końca przejęła społeczność Leningradu. Konferencja

odbydzie się w tym mieście, zaś w nazwie zostaną słowa „Wilno-90”.

Jaki będzie program imprezy? Zapytaliśmy o to telefonicznie członkinię komitetu organizacyjnego Marynę MAKARIEWICZ.

Konferencja trwać będzie cztery dni, od 1 do 4 września. W pierwszym dniu spodziewane są m.in. odczyty przewodniczą-

cego Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Wytautasa LANDSBERGISA (otworzy konferencję) oraz senatora Rzeczypospolitej Polskiej Zbigniewa ROMASZEWSKIEGO. Zaproszeni są do udziału w obradach przedstawiciele komitetów strajkowych, przedstawiciele ruchów zwyczajnych z innych krajów, znani w przyszłości dysydenci, tacy jak Waleria Nowodworska, Włodzimierz Bukowski, Siergiej Kowalow i inni.

Podczas trwania konferencji odbywać się będzie praca siedmiu sekcji. Nadto uczestnicy i dziennikarze będą mogli zwiedzić więzienie, szpitalne pracownice, szpitale psychiatryczne, sierociniec, obiekty ekologiczne. Odbydzie się spotkanie z inteligencją twórczą miasta. Założony również zostanie kamień węgielny pod przyszły pomnik ofiar stalinowskiego terroru.

Józef ZSOSTAKOWSKI

Pobyt duchownych z USA

KOŃNO. 31 sierpnia przybyli tu duchowni USA. Do delegacji, której przewodniczył arcybiskup Chicago, kardynał Joseph Bernardin, wchodzi również biskup

naszego wychodźstwa katolickiego Paulius Baltaitis. Gości odprawił arcybiskup wileński Juozas Steponavičius.

Przy dzwiekach dzwonów katedrałnych delegację powitali

przewodniczącą Konferencji Episkopatu Litwy kardynał Vincencas Sladkiewiczus, inni wyżsi duchowni, licznie zgromadzeni kowieniczy. Z tej okazji w ka-

teדרה odbyła się uroczysta Msza św.

Gości przyjął kardynał Vincencas Sladkiewiczus. W czasie rozmowy poruszono aktualne problemy życia kościelnego, omówiono sprawy dalszej współpracy.

Duchowni z USA zostali wizytę w Kowieńskim Seminarium Duchownym, zwiedzili miasto.

